

Истинската история

**На 05 януари 1860 г. е роден българския герой
Георги Вазов**

Генерал Георги Минчов Вазов е брат на Иван Вазов. Бил е български и руски офицер (генерал-лейтенант). По време на Балканската война командва Източния сектор при обсадата на Одрин, където е извършено настъплението, довело до превземането на града. Роден е в Сопот и е бил 5-то дете в семейството на търговеца Минчо Вазов и Съба Хаджиниколова-Вазова. През Сръбско-българската война (1885) Вазов изпълнява различни функции в

Пионерната дружина и артилерията. Включва се в авангардния отряд на майор Петко Стоянов и взема участие в боя при Цариброд (12 ноември^{*}). Провежда разузнаване в тила на противника, с което пленява противникови войници на (14 ноември^{*}). Награден е с орден „За храброст“ IV степен. При започването на Балканската война през есента на 1912 г. Георги Вазов е мобилизиран и е назначен за началник на военните съобщения и транспорта. На 22 ноември^{*} става военен губернатор на Лозенград, а от 1 февруари^{*} е началник на Източния сектор при Одрин, който ръководи и по време на настъплението на съюзническите войски два месеца по-късно, при което Одрин е превзет. На неговия участък са превзети първите фортове Айвазбаба, Айджиолу и др. Участва в пленяването на Шукри паша. За участието си във войната генерал Вазов е награден с орден „Св. Александър“ II степен. След започването на Междусъюзническата война (1913)

Георги Вазов е назначен за министър на войната в правителството на Стоян Данев (11-17 юли* 1913 г.) и в правителството на Васил Радославов (17 юли-4 септември* 1913 г.) и е повишен в генерал-лейтенант. Подава оставката си заради политически различия и се уволнява от армията.

През септември 1914 г. е приет за член на „Славянското дружество“ - дружество създадено през 1899 г. от български граждани за прослава на славянството и в частност в прослава Русия и другите държави спомогнали за Освобождението на България. Работи съвместно с изтъкнати руски интелектуалци за подобряване на руско-българските отношения. На 15 март 1915 г. 115 членове на Народната партия, в което число е и генерал Вазов изпращат писмо с молба за ненамеса на България във войната. Генерал-лейтенант Георги Вазов умира на 13 август 1934 г. в София. Тленните му останки са поставени върху оръдеен лафет и под звуците на траурна военна музика е погребан в Централните софийски гробища.